איז טריטליכען קאמף מיט א „גריזלי"

(פון דער סעריע בילדער און פאסירונען פון צפון). **פון אלחנן**

אירגענד וועלכער יעניער וואס האט געהאט וועלכע ניט איז דערפאהרונג אין די ווילדערניסען פון די בריטיש־קאלומביא געבירגען ווייס, אז צו באגעגענען זיך מיט א „גריזלי בער" איז גארניט קיין שפילאכל אפילו מיט א מאדערנעם געווער, וועלכער איז זיכער צום שיסען אויף טויזענטער יארדס.

עס איז א באוואוסטער פאקט, פאר די וואס זענען באקאנט מיט דער זאלאגיע פון דעם גאנצען צפון טייל פון אמעריקא־נער קאנטינענט, אז קיין שרעקליכער בלוט־דורשטיגע חיה ווי ער, איז אויף דעם וועלט טייל ניטא. דער „גריזלי" איז כמעט דער איינציגער, אנ־צופאלען אדער צו אטאקירען אירגענד וועמען, אהן קיין פראווואקאציע, נאר אויס איינפאכען לוסט צו מארדען. ווי דער לייב איז אין די אפריקאנער „דושאנ־געלס", אזוי איז דער „גריזלי" דער אומ־באשטרייטבארער הערשער פון די בריט־טיש־קאלומביא געבירגען. די מייסטע יענער וויסען עס, און ווילען איהם, אויב עס איז מעגליך, אויסמיידען.

ער איז גאנץ פארשיעדען אין זיין נאטור, ווי אלע מיטגלידער פון זיין שטאם, צום ביישפיל דער שווארצער, ברוינער, צימערינג, אדער אפילו ווי דער שרעקליך בער פון די צפון־דינע בארען־לענדס".

דער אונטערשיד איז מער ווי אין איין הינזיכט. ערשטענס אין גרויס זענען די „גריזלי", אין דורכשניט פיעל קלענער, אין באויצען ניט די ווילדע גבורה פון דעם מאנסטער; צווייטענס זענען די אלע מיט זעהר וועניג אויסנאהמען, גראז עסענדע, איבערהויפט יאגעדעס, פרוכטען און האניג. זיי שפייען אויך ניט אויס אין א זייט פארשיעדענע שרעים הכמשים. אין אסיען פרעסען זיי אויסערגעוועהנט־ליך, און קליבען אן אויף זיך דיקע שיכ־טען שמאלץ; און דריטענס, אזוי שנעל ווי דער ווינטער ליינט זיך אוועק, דער שניי באדעקט דאס לאנד ארום, און די ערשטע פרעסטלאך קומען אן, פארקריי־כען זיי אין זייער באצייטענס צוגענדיר־טער, מיט צווייגען און בלעטער אויסגע־בעטער נארע, נעהמען די לאפע אין מויל אריין, און פאלען אריין אין זייער לאנגען אין באטויבטען לעטארגישען שלאף, ביז העט אין פריהלינג אריין. זעלטען ווען קען זיך א יענער אנשטויסען אויף איי־נעם פון זיי אין מיטען ווינטער, סיידען איבער איין אדער אנדער אורזאכע, האט דער בער ניט באוויזען גענוג אנצופרעסען זיך פאר'ן שלאף, און האט זיך ניט פאר־גרייט גענוג פעטס פאר'ן גאנצען ווינטער. מיט אזא בער איז אויך ניט קיין צו גרויס־טער פארגעניגען צו באגעגענען זיך, ווייל דאן איז ער שרעקליך הונגעריג און בייז, בייז דער קלענסטער און אומשולדיגסטער פראווואקאציע איז ער גרייט צו אטאקי־רען.

דער „גריזלי" איז אבער כמעט אינ־גאנצען א פלייש פרעסער אויס דער גא־טור. ער ווייס ניט וואס עס הייסט מורא האבען אפילו פאר א מענשען, און ווי כלם מען ער זיך כמעט קיינמאל ניט אנ־פרעסען גענוג, עס זאל איהם האלטען דורכ'ן ווינטער. דארום כאפט ער נאר א דרעמעל אזו לאנג ווי דאס קוועקזילבער פלידטעוועט אין טערמאמעטער העט אונ־טער זערא. קוים אבער ניט זיך דאס קוועקזילבער א הויב ארויף איבער נול, קריכט ער שוין ארויס פון זיין נארע, און לאזט זיך באלד ווכען אן איבערבייס, דאן מר. יענער, היט דיין פעפעל ביינער!

* * *

איך מיט מיין חבר דייטשאן האבען יענעם ווייניער נעהאט אונזער „טרעפ לייין" בשותפות, ביי די ברענען פון דעם „סאלמאן רייוער". אין דעם „פרינץ דזשארדזש" גענענט פון בריטיש קאלומ־ביע, וועלכער האט גע'שמ'ט מיט זיינע „גריזלים". פיעלע יענער האבען צוליעב דעם אויסגעמידען דיזען גענענט. אבער טאקע ווייל דער געענט איז ניט אזוי פיעל עקספלאטירט געווארען, זענען די אויסיכטען געווען פיעל בעסערע, אכ־ווארהט אויך די היזיקע איז פיעל גרעסער געווען.

מיין חבר, אזוי ווי איך, איז ניט גע־ווען קיין איבערגעשראקענער אינגעל, א יאהר פינף־און־דרייסיג, געזונט, בעגר־ניש און אקטיוו, האט גוט געוואוסט ווי צו באגעהן זיך מיט שיס־געוועהר, און איז בכלל געווען אן אויסגעצייכענטער צייטל רשיסער אויף לאנגע שטרעקעס, האט אויסגעצייכענט געוואוסט די נאטור פון פארשידענע פוטער חיות, ווי אויך פלייש טיידע.

האבענדיג אזעלכע דערפאהרונגען, האבען אונז די „גריזלים" ניט אפגע־

מיט א פאר צעצווייגטע הערנער א פלאכט. אבער וואו ער האט זיך ניט געוועגדט האב איך איהם אפגעהאקט דעם וועג. ניט האבענדיג די מעגליכקייט צו צוקומען צו איהם אויף א געהערינער שאס־דיסטאנץ, ביז מיר איז געלונגען אריינצופרעסען איהם אין א שארפען שפיץ פון א דרייעק, צווישען הויבע פעל־זען. צו דער צייט זענען מיר ביידע גע־ווען אויסגעמאטערט פון דעם שפיל, אבער א פאר גוט געצילטע קוילען האבען א סוף געמאכט צו דעם אנגעשטריינגטען שפיל. אין אזא פראכט ווייסטו דאך אז ס'איז ניטא קיין צייט צו פארלירען, האב איך מיך צונעאיילט אפצושיינדען איהם און צופערטלען דאס פלייש, איי־דער ס'ווערט פארפרוירען, און האב עס באהאלטען אויף א הויכען בוים. ביז איך בין פארטיג געווארען איז שוין געווען שפעטלאך, און איך האב געהאט היבשע עטליכע מייל צו מאכען ביז'ן „קאבין", אבער מארגען גאנץ פריה וועל איך זיך אבער מארגען גאנץ פריה וועל איך זיך אריבערכאפען און וועל ברייננען א טייל.

* * *

ביז שפעט אין דער נאכט האב איך געווארט אויף מיין חבר דייטשאן. מיין הארץ האט א טונקעלער פארגעפיהל גע־נאכט. עפעס אן אומגליק האט מיט איהם געטראפען. אבער מיין פארשטאנד האט זיך ניט געוואלט אונטערגעבען. — „גע־ווער פיער! דייטשאן קען טייק קער אוו הימסעלף".

די נאכט איז אוועק אין שרעקליכע חלומות, פון וועלכע כ'האב זיך איינינג מאל אויסגעכאפט, מיט א פאלטען שוויס באנאסען. א בליאסק אויף טאג, אזוי שנעל ווי איך האב געקענט פאנאנדער־קליבען דעם סליאד, האב איך גענומען די שווער קאלובערדיגע ביקס און בין אוועק זוכען מיין חבר. דער שווערער פארגעפיהל האט מיך אויף קיין מאמענט ניט אפגעלאזען.

דאס זוגען אויפגאנג האט מיך גע־טראפען עטליכע מיילען ווייט פון אונ־זער „קעבין", און נאך די לאנד־מארקען האב איך דערקענט אז ער דארף זיין ניט ווייט פון זיין „קעיטש" (באהאלטונגס פלאץ). א געהיימע קראפט האט מיך געיאגט וואס שנעלער פארווארס. פלוצ־לונג האט עס מיר א זעץ געטאן אין האר־צען. פון גאנץ ווייט, האב איך באר־מערקט א טונקעלען געגענשטאנד ליינע־דיג אויפ'ן שניי. אן אומזעהבארע האנט האט מיך א שטוים געטאן פארווארס, און אין די אומגעלומפערטע שניי־ישיך, האב איך זיך געלאזט לויפען צום פלאץ וואו דער געגענשטאנד האט זיך געזעהן. וואס נעהענער איך בין צוגעקומען דעסטא מעהר האב איך געפיהלט, ווי מיינע פיס ברעכען זיך מיר אונטער...

א שטייף פארפרוירענער, אין א טייך פארפרוירענעם בלוט, איז מיין פריינט און חבר דייטשאן געלעגען. מיט א שווי־דערליך צעהאקטען קערפער, פון די שרעקליכע נעגעל פון א „גריזלי", מיט'ן פארלוטינטען יאגד־העפעל שטייף אויס־געפרוירען אין זיין האנט. פאלגענדעם האב איך ארויסגעלעזען פון דעם שווי־דערליכען בילד, וואס האט זיך אנטפלעקט פאר מיינע מיט טרעהרען פארלאפענע אויגען.

מיין חבר האט מיט גענומען מיט זיך נאר דאס קליינע יאגד העפעל (ניט האבענדיג קיינע באגעגעניסע, האבען מיר איינאנדער פארגעסען די „גריזלי" גע־פאהר) אויף צו האפען דאס פארפרוירענע פלייש. ווען ער איז אנגעקומען צו דעם דרייעק אין וועלכען דער בוים מיט דאס פלייש איז געווען, האט ער גארניט באר־מערקט, ביז ער האט זיך פארקיריעווען ארום דעם שארפען פעלזען ווינקעל וואו האט איהם פלוצלונג געבראכט פנים־אל־פנים מיט'ן אויסגעהונגערטען „גריזלי", וועלכער דערשמעקענדיג דאס „מוז" פלייש און געקומען צו כאפען א מאל־צייט.

קיין צייט אפצוטרעטען איז ניט גע־ווען, ווייל דער „גריזלי" האט איהם ווארשיינליך גלייך באמערקט, און האט זיך, ווי זיין שטייגער איז, מיט א ווילד־דער רציחה א ווארף געטאן אויף איהם. דא איז ענטשטאנען דער ווייט ניט קיין גלייכער קאמף (ביי וועלכען מיין חבר האט מיט זיין לעבען באצאהלט) צווישען דעם מאנסטער, באוואפענט מיט א צעהנ־דליג כמעט דריי־צאלינע שווערליכע נע־געל, געפאסט אין צוויי ריזיגע לאפען, מיט א „סעט" איזערנע ציין, געפאסט אין א שטאלענעם קין ביין, קעגען דעם הילפלאזען מענטשעלע, מיט א קליין הע־קעל...

און דאך האט זיך דאס מענשעלע ניט אזוי לייכט אונטערגעגעבען; נאך דעם איינגעטראטענעם שניי, נאך דאס פאר־בלוטיגט העקעל, און נאך דעם צוקצב'טען קערפער פון מיין פריינט, וועלכער איז כמעט נאקעט געווען. איז געווען צו מער־קען, אז דער קאמף האט א היבש ביסעל צייט אנגעהאלטען. אויסער דעם האב איך אין דעם שניי געפונען דריי פינגער מיט די שרעקליכע נעגעל פון דעם מאנס־טער, און א בלוטיגער סליאד האט זיך נעצוינגען פון קאמפס פלאץ אין דער ווייי־סער ווייסטע אריין....

ס'איז געווען א הערקולעס'ן ארבייט צו ברייננען מיין פריינט צו זיין אייביי־גער רוה, אבער ביי זיין אפענעם קבר האב איך געשוואוירען אייביגע ראכע צו דעם מין מאנסטער וואס הייסט „גריז־לי"...

* * *

פיעלע פון זיי זענען דעם יאהר געפא־לען דורך מיין־שווערליכאליבערדיג גע־וועהר, און איך בין אלץ ניט זאט געווא־רען, א סארט מאניע, ביז.. ביינאהע צום יאהרצייט פון מיין חבר'ס טויט, האב איך געהאט א באגעגענים מיט איינעם פון די גרעסטע און שרעקליכסטע „גריז־לים", וואס איך האב ווען עס איז באגע־געגענען. ניט גרינג איז מיר אנגעקומען צו ספראווען זיך מיט איהם, מעהר ווי איין קויל האט איך געמוזט אריינפאס־סען אין איהם, און ער איז אהן אן אפ־שטעל אויף מיר געלאפען, און... איז דא צו מיינע פיס. א טויטער געפאלען.

שטעלט זיך פאר מיין אומגעהייערע פרייד, אז ווען איך האב זיך גענומען אראפצוציהען זיין פעל, האב איך אויס־געפונען, אן זיין שארבען איז אמאל שיער ניט דורכגעהאקט געווארען, און פון זיין ערבטער לאפע האבען פינגער גע־פעהלט... עדמאנטאן, 1930

יובילעאום־אווענט

(פארזעצונג פון פיידוש 4)

שטיין — איבער ש. ל. ציטראן, דר. י. ט. העלמאן — איבער י. חראוניצקי, און יצחק ריבקינד — איבער א. דרויא־נאוו. אין דעם אינטערעסאנטען מוזיקא־לישען פראגראם האבען זיך באטייליגט: די באוואוסטסט יונגע פידעל שפילערין מיס עלענארא פאפלאן פון וויען, וועלכע האט שטארק אויסגענומען ביים עולם מיט א פאר קלאסישע נומערען וועלכע זי האט געשפילט אויסגעצייכענט, די באקאנטע זינגערין מיס עליס פינקעלשטיין, וועלכע האט גאנץ שעהן געזונגען „והיה באחרית הימים" פון יאסינאווסקי', און אנדערע נומערען.

אויף דער פיאנא האבען געלונגען אקאמפאניירט מיס דבורה רבינאוויץ און מיס סאפיע הענדלער. דער אוועגד וועל־כער איז געווען זעהר געלונגען, האט אי־בערגעלאזט א טיפען איינדרוק אויף די פארזאמעלטע. וועלכע האבען אויסגע־דריקט זייער פארבארהונג צו די חשובע שריפטשטעלער און רעדנער דורך שטאר־קע אפלאדיסמענטען.

דאנקט פאר קאנגא סעוו

די סיינגער ברידער, דראגיסטען פון 26 קווין סטריט, איסט האבען ערהאלטען פאלגענדען ברעף:

"איך פיהל, אז איך מוז איך געבען א דאנק פאר אייער וואונדערבארען "קאנגא סעוו".

"מיינע א טאכטער, א מיידעל פון 18 יאהר, האט געליטען פון אן אויסשיס אויף איהר רעכטער האנד. מיר האבען געטאן אלעס אין דער וועלט און עס האט ניט געהאלפען. לעזעגדיג די אנאנס אין 'זשורנאל'. וועגען קאנגא סעוו, האב איך געטראכט, לאמיר אריינווארפען נאך א דאלער, און גע־קויפט א באקסעל. אבער צו אונזער אלעמענס גרויסען ערשטוינען, איז באלד נאך עטליכע מאל אויסשמירען האט אנ־געהויבען דער אויסשיס פארשווינדען, און יעצט איז איהר לייב ריין ווי גאלד. לאנגע יאהר זאלט איהר דערפאר האבען!

מרס. מערי קאפלאן.

אמת'ע מציאות

האט איהר בדעה קויפען אידישע ביכער, טא טוט עס שוין, ווייל היינט האב איך אויף לאגער די בעסטע ווערק פון דער אידישער ליטעראטור אין דע לוקס אויסגאבען און דער עיקר ביליגע — ממש ביליגע פרייזען.

ספעציעלע פרעמיעס פאר די לייענער פון דער אידישער ליטעראטור:

גאנץ יהואש 10 גרויסע ביכער אין א דע לוקס אויסגאבע נאר 8 דאלאר.

ע. קארמאנס "אנטאלאגיע", שאפונ־גען פון 70 אידישע דיכטערינס. מיט זייר ערע פאטאגראפיעס. א פראכטפאלער גרויסער בוך נאר 2 דאלאר.

5. מלאכ'ס ניי בוך "דאן דאמינ־גאנ'ס קרייץ וועג" (זיך נעדרוקט אין "אי־דישען זשורנאל") זיבען הונדערט זייטען אין א דע לוקס באנד נאר צוויי דאלאר.

18 ביכער פון ז. סענאלאוויטש אין א דעלוקס אויסגאבע נאר 17 דאלאר.

ש: איש ביכער אין דע לוקס אויס־גא־בע נאר 24 דאלאר.

"ביבליאטעק קריטיק" 14 ביכער נאר 12 דאלאר.

איך גיב אויף אויסצאהלען אויף לענגערע טערמינען.

איהר דארפט נאר א קלונג טאן טרי־ניטי 8479, קום איך גלייך צו אייך און באזארג אייך מיט וואס פאר א ביכער איר ווילט נאר אליין.

גרשון פאמעראנץ

358 מארקהעם סט. אפארטמענט 3.
טריניטי 8479.

די פערספעקטיווען

(פארזעצונג פון פיידוש 4)

לען אונז מעהר קיין לאנד ניש וועלען פארקויפען. וואס האט זיך אבער ארויס־געשטעלט?

באלד נאך די אומרוהען האט דער אידישער נאציאנאל פאנד געקויפט נייע שטחים פון לאנד אין שרון און אין אנדע־רע פלעצער. דער נאציאנאל פאנד האט אויך געטאן אמעליאריישאן ארבייט אויף איהר לאנד אין חיפה־בעי, וואו עס ווערט אצט געגרינדעט א נייער אידישער ישוב. דאס איז דער ערשטער שריט צו שאפען א אידישען ישוב נעבען דעם פארט, וואס מען געהט אצט אויסבויען אין חיפה. עס איז אויך פארעפענטליכט געווארען די ארבייט אין באלפור וואלד, מען האט אויך געפלאנצט פיעל בוימער און אויך ארייגגעזעהרט וואסער אין פיעלע ערטער.

אביסעל שפעטער האט מען אויך געקויפט לאנד אין אראנזש זאן צו באר־זעצען דארטען א גרופע אידען. אין די 10 חדשים נאך די אונרוהען זענען אריינ־געקומען קיין ארץ ישראל 5,385 אידען. דאס איז פיעל מעהר ווי אין פאריגען יאהר. ארבייטסלאזיגקייט איז שטארק פארקלענערט געווארען. א חוץ דעם האר־בען א גרופע אידען געקויפט 14,000 דור־נאם אלס פרייוואט איניציאטיווע אהן שום שייכות צום נאציאנאל פאנד. מיט די נייע 14,000 דונאם איז איצט דער שטח פון אראנזש לאנד, וואס געפינט זיך אין אידישע הענט געשטיגען ביז 58,000 דו־נאם.

אבער אויך אינדוסטריע האט זיך פיעל פארגרעסערט. די דארפישע מיילד־ווירטשאפט האט זיך באדייטענד פאר־שטארקט זינט פראהערען. די שטאד־טישע אינדוסטריע האט זיך דערשלאגען צו נייע מערק, אין לאנד און אין אויס־לאנד, די יארדן היידראעלעקטריק ארבייט האלט שוין באלד ביים פארפערטיגט ווע־רען, און דאס וועט שאפען נייע מעגליכ־קייטען פאר ארבייט פאר טויזענטער מענשען. עס האט אויך שטארק פראב־גרעסירט די ארבייט ביים ים המלח.

איבער 220,000 פונט שטערלינג (ד. ה. 1 מיליאן מיט הונדערט טויזענט דא־לאר) האט דער נאציאנאל פאנד אינווע־סט אין פיעל נייע בנינים אין ירושלים, חיפה און תל אביב זינט אויגוסט 1929.

די אידען ווערען אלזא ניט מיעד צו העלפען בויען ארץ ישראל, און די העד־קוואדערס פון נאציאנאל פאנד זענען נאך מעהר ווי אלע מאל איצט אינטערעסירט צו קויפען וואס מעהר לאנד, צו פאר־שטארקען די אידישע קאלאניזאציע און צו געבען די מעגליכקייט פאר פיעל נייע עולים צו קאנען באזעצען זיך אויף לאנד.

די פערספעקטיווען פון אידישען נא־ציאנאל פאנד זענען איצט געווענדעט טאקע אין דער ריכטונג. דאס הייסט אזוי ווי די אידען האבען גענומען רעאגירען אויף די לעצטע געשעהענישען אין ארץ ישראל און אפגעענטפערט דערויף דורך פארשטארקען זייער טעטיגקייט, גלייכט מען אין די הערקוואדערס פון נאציאנאל פאנד, אז דאס אידישע פאלק וועט איצט אזו שטארק רעאגירען אויך אויף די אנ־דער נאכפאלגען פון די געשעהענישען, געמיינט די באליידיגונגען, וואס מיר האב־בען געהאט פון דער ספעציעלער קאמיי־סיע: די נייע שיקאנערייען פון דער פאר־לעסטינער אדמיניסטראציע; די ניט קלאר־ע פאליטיק פון דער בריטישער רעגירונג; וועגען ארץ ישראל, און די באליידיגונגען, וואס מיר שטעהען נאך אויס צוליעב דער כותל מערבי פראגע. מען גלויבט און מען איז זיכער, אז דאס אידישע פאלק וועט רעאגירען אויף דעם אלעם און אפענט־פערען דערויף אזוי חויך, אז דו וועלט זאל הערען דעם ענטפער.

און דער ענטפער וועט זיין ניט דורך רייד, נאר דורך מעשים.

דער ענטפער וועט זיין: 'יעדע שמאדט, יעדעס ארט, יעדע קהלה וועט שאפען עפעס ממשותדיגעס אן א'י. יע־דער אידישער צבור וועט קויפען לאנד און וועט שאפען אן איינגען ווינקעל אין ארץ ישראל אויף איהר נאמען.

דאס וועט זיין דער שענסטער, בעס־טער און קלוגסטער ענטפער. דאס וועט זיין דער שטארקסטער „יזכור" צום יאהרצייט פון די אומגעקומענע על קידוש השם ועל קידוש הארץ.

דאס אידישע פאלק, וואס האלט טיי־ער זיינע קדושים וועט באהערען זייער אנדענקען דורך שאפען נייע ישובים. די קדושים וואס זענען געפאלען אויפ'ן באר־דען פון לאנד, וועלען מיט זייער בלוט שאפען נייע פונקטען פאר דער אויפבלי־בונג פון ארץ ישראל.

ווען דאס וועט געשעהן, וועט דאס זיין דער איבערצייגענדסטער ענטפער אלע אונזערע שונאים צוויאמענגענומען, סיי זיי זענען פארפירהרט אראבער, סיי זיי זענען אנטיסעמיטישע באאמטע, סיי זיי זענען פארשטעלטע שלוחים פון אונ־זערע שונאים אין סאוועטען־לאנד און אנ־דערע מקומות, סיי זיי זענען אנגוועניג אלס „מהרסיך ומחרביך". זיי אלע וועלען קריי־גען דעם ענטפער, דעם שטאלצען ענט־פער פון אידישען פאלק, וואס וועט אויס־רופען הויך:

— מיר טרעטען ניט אפ פון צו בויען דאס לאנד, מיר פארראפלען אונזערע רייד־הען צו שאפען אונזער היים. אויף יעדען קלאפ פון א שונא וועלען מיר ענטפערען מיט א נייעם ישוב, און אזוי וועלען מיר נעהן פארווערטס ביז דאס לאנד וועט זיין אונזערס!

א ווענדונג צו אלע אסטראווצער פרויען

די געגרינדעטע מלבוש ערומים קאנ־סייטי ביי די אסטראווצער ליידים אוקזי־לערי, וועמענס אויפגאבע עס איז צו שטיצען די אסטראווצער ארימע תלמוד תורה קינדער און ארימע קינדערבעטארינס, בעטען מיר אלע אסטראווצער פרויען אריינצוטרעטען צו אונז אלס מעמבערס. כדי צוזאמען קאנען נאכקומען דעם פאר־לאנג פון 140 קינדער, פון וועלכע מיר ערהאלטען הארצרייסענדע ברעף.

מיר האפען דאס קיינער פון אייך וועט ניט בלייבען גלייכגילטיג.

פאר מעהר אינפארמאציע ווענדעט זיך צו:

מרס. שטערען, טשערלידי, טע־לעפאן קינגסדייל 9247.

מרס. גאטליב, סעקרעטארין, קינגס־דייל 0051.

קערט איבער די טאוסט

ניט דארפענדיג ברענען די פינגער

ווען איר לאזט ארונטער די זייטלאך פונ'ם האט־פאינט טאוסט־אוועק מאוסטער ווערט אויטאמא־טיש די טאוסט איבערגעדרייט. און האטפאינט מאכט גאלד־ברוינע טאוסט. וואס איז שטענדיג היים און געשמאק.

האטפאינט

טוסטאווער טאוסטער

A CANADIAN GENERAL ELECTRIC PRODUCT

THE DOMINION BANK

עדלייך און ספעדיינע עוו. ברענטש

לאדעט ספעציעל איין אין איהר ברענטש די סוחרים פון דעם דיסטריקט צו ווערען מעהר היימיש אין דער באנק. געלט קיין אייראפא שיקען מיך צו די ביליגסטע פרייזען. אויסגעצאהלט אין אמעריקאנער דאלארס. אדער ווי אזוי איהר ווילט.

זעהט אונז איידער איהר שיקט געלט. איהר וועט זיכער זיין פארדיען.

ס. ק. קוק, מענעדזש

איך פעלט אין דער אלטער היים

(פון דער סעריע בילדער און פאסירונען פון צפון). **פון אלחנן**

מיר האבען זיך איינגעארדערט אין אונזער „לאנ־קעבין" אזוי באקוועם, ווי נאר מעגליך פאר „טרעפער" אין דער ווילדערניס. ווייט אוועק פון ציוויליזא־ציע. דערהויפט האבען מיר ניט גע־קארגט מיט אונזער „טרעפינג" אויס־שטייער, אזוי אז מיר זענען געווען צו־געגרייט מיט אלעס נויטיגען פאר'ן גאנ־צען ווינטער. און האבען זיך געקענט אומ־געשטערט אפגעבען מיט אונזער „טרע־פינג".

דער פאנג האט זיך איינגעגעבען בע־סער ווי דערווארטעט. די טרעפ ליין איז צווישען אונז איינגעגעיילט געווארען און ווען מיר פלעגען זיך מייסטענס ענדע ווארטען אונזער „קעבין".

אזוי זענען געלאפען די וואכען און חדשים, אומגעשטערט. אונזער פוטער־פאק איז געוואקסען. מיר האבען שוין אנגעהויבען גרייטען פלעגער פאר'ן פריהד־לינג סעזאן. צו „טרעפען" ביבער אט־טער, וועלכע זענען אין דעם געגענדע גע־ווען לדוב. עס האט אונז דערווארט א גלענצענדער ערפאלג; מיט א מעגליכקייט אפצושפארען א היבשע עטליכע טויזענט דאלארען.

מיר האבען זאנער געהאט אונזערע פלעגער פאר דער צוקונפט. און עס איז צווישען אונז געווען אפגעמאכט, אז אויב דייטשאן'ען וועט ניט געלינגען צו הייראט־טען דאס מיידעל וואס ער האט געהאפט, און צוליעב וועלכער ער איז גרייט געווען אויף אלעס, אבי נאר אפצושפארען עט־ליכע טויזענט דאלאר, אום ניט צו קומען מיט ליידיגע הענט צו איהר, זאלען מיר זיך ווידער צוזאמענקומען אויף דערזעל־בער „טרעפ־ליין" אויף קומענדען ווינ־טער. אבוואהל דעם „טרעפער'ס" לעבען איז ניטא וואס מקנא צו זיין, אימער גע־פאהרען פול, ווייט ניט אזוי גרינג ווי עס קען זיך אויסרוכטען, און שרעקליך מיט זיין איינזאמקייט. דאך האט עס פאר'ן אמת'ן „טרעפער" א שטארקע אנציהונג. עס איז איבערהויפט שווער איבערצוצו־בען דעם פארגעניגענדע געפיהל ווען דו נעהמסט ארויס פון „טרעפ", מיר'ן זאג־נען א זילבער־פוקס. עס ליגט דיר גאר־ניט אז'ן זינגען אויפ'ן מאמענט, אז דאס מיינט עטליכע הונדערט דאלאר. ניין! דו טראכסט גארניט פון דעם געלט, דו זעטיגסט נאר דיין אויג, און דאס הארץ טאנצט פאר פרייד, ווען דו פיהרסט די האנט דורך דאס טיפע ווייך־זוידיגע פר־טער, וועלכע פינקעלט ווי מיט זילבער שטויב באשאטען.

און ווען אין דרויסען צעהוליעט זיך דער שרעקליכער „בלוזארד", אז עס איז א געפאהר ארויסצוגעהן עטליכע טריט אוועק פון „קעבין", און מ'איז געצוואונ־גען צו זיצען ענדלאזע טעג נאכאנאנד ביים אנגעליטען אויוועז, און צוהערען זיך ניט ווילענדיג צו דאס אומאויפהער־ליכען וואיען און פייפען פון דער זאוועל־רוכע אין קוימען, וואס טרייבט אין א שרעקליכע מעלאנכאליע, ממש ביז משוגעת, דארף מען גאר נעהמען און אויסלייגען דעם פאק מיט די פעלצען אי־בער די ווענט און דיל פון דער „קעבין". און די גאנצע מעלאנכאליע פארשווינדט באלד, דאס אויג קאן זיך ניט אנקוקען צו זאט און ס'פינקעלט, דאס הארץ קלאפט, און דאס בלוט הויבט אן פולסירען מיט א שנעלען טעמפא, דו ביזט גאר ניי געבוירען...

* * *

סוף דעצעמבער איז ביי אונז פרישע פלייש אויסגעגאנגען. האט מיר דייטשאן געזאגט, אז ער האט אויף זיין „ליין" געצטענס באמערקט „מוז טרעקס". דע־ר־יבער וועט ער מיט נעהמען דאס שווע־רערע געוועהר, און מיט דעם סליאד נאכ־פאלגען. ער רענקט אז אינ'ם טיפען שניי וועט איהם לאנג ניט נעהמען צו דערטא־פען א גוטען פעטען „מוז". און דאס מיינט, פרישע פלייש ווידער אויף א גו־טען מאנאט פאר אונז.

ביי אונז זאגען מיינט טאן. שפעט אין אוועגט, דעם זעלבען טאג, איז דיי־טאן געקומען און אויסגעמאטערטער, אבער צופרידענער. — נו האט „ער" דאס מיך אביסעל אנגעטריבען! — האט ער גענו־מען דערצעהלען זיצענדיג ביי דער קאבע־ר־יגער טאסע קאפע. — ס'האט מיר ניט לאנג געדויערט צו אויפזוכען זיין סליאד, און נאכ'ן סליאד האב איך געזעהן, אז דאס דארף זיין א ריבטיגער בחור. האב איך באשלאסען ניט צו פארלירען קיין ציט. וויסענדיג גוט די טאפאגראפיע פון דעם געגענט, האב איך אויסגערעכענט א סטראטעגישען פלאן ווי אם שנעלסטען צו פאסען איהם. אנטועגדיג מיינע שניי שיך, האב איך זיך מיט חשק גענומען צו דער ארבייט, און אין א פאר שעה ארום בין איך אנגעקומען אויף איהם.

דא האט זיך אנגעהויבען דאס שפיל אין קאמער־קאמער־הויז. זינקענדיג ביז'ן בויך אין טיפען שניי, האט „ער" זיך דאך באוועגט לייכט און שנעל. א פראכ־טיגער עקזעמפליאר פאר א ספארטסמאן,

באקאנטמאכונג א נייע סערווים -- נומער 6

(זעהט די ליסטע)

פריין ליסטע

דעמפ וואש

1. 5ס. א פונט. 20 פונט פאר $1.00. אלצדינג געוואשען אין מילדע מולעניעס און גע־שווענקט אין צען פארשידענע וואסערען. דאס וואסער ווערט אויסגעקוועטשט, און די פעלקאד ווערען צוריקגע־קערט דעמפ, זיס און ריין, גרייט געפרעסט צו ווערען. 8ס. א פונט. 12½ פונט פאר $1.00.

2. דעמפ וואש, פלעט וועש געפרעסט אלעס געוואשען אין מילדע מולעניעס, און געשווענקט אין צען פארשידענע וואסערען, די וועש ווערט צוריקגע־קערט דעמפ, גרייט צום פרעסען, ממש ביז קעלט־ציינג, בעד־לינען און האנטיכער געפרעסט, פארטיג צום נוצען.

דראי וואש

3. 7ס. א פונט. 14 פונט פאר $1.00. אלעס געוואשען אין מילדע מולעניעס, און גע־שווענקט אין צען פארשידענע וואסערען, אין אויסגעערד־לעגט און א מעסיגען לופט־געקילטען „דראי־רום פאר־בלער".

4. דראי וואש, פלעט זאכען געפרעסט 10ס. א פונט. 10 פונט פאר $1.00. דער זעלבער פראצעס ווי דרא וואש. מיט דער אויס־נאם, אז די גאנצע וועש ווערט צוריקגעקערט טרוקען, און די פלעט וועש, ווי בעד־לינען, טיש־לינען און האנטיכער, גרייט צום נוצען.

5. סעמי פינישד 11ס. א פונט. 9 פונט א $1.00. אלצדינג געפרעסט, די פלאכע וועש פערפעקט גע־ערדינט, און די גאנצע וועש אזוי געפרעסט, אז עס איז כמעט אין גאנצען געפינישט מיט דער אויסנאם פון די קארערס. נייצייט פראצענט מען מען נוצען אן שום ווייטערדיגען פרעסען.

6. העמדער געפינישט צו 11 סענט יעדע חוץ דער וואר. אין וועלכער סוירווים זיי ווערען אריינ־גערעכענט, אויסער דעמפ און דראי וואש. דרעס שוירטס עקסטרא.

דעג און וואול ראנס

מאפס, אונינגס, בלענקעטס, און קאמפארטערס, קע־נען אריינגענעבען ווערען אין איינער פון די אויבינע סוירווייסעס אן שום עקסטראס.

קישענס געוואשען, פלאפד, און גלייפטערט — $1.00 א פאר.

מינימום טשארדזשעס פאר אלע סוירווייסעס $1.00

SEMI FINISHED
TORONTO WET WASH LAUNDRY & Ltd.
לל. 2161 175 אסינגטאן עוו.